

РЕШЕНИЕ

№ 1472

гр. София, 28.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов

Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **12055** по описа за **2019** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Й. К. К., срещу Решение № / без номер/ от 14.08.2019г., постановено от Софийски районен съд (СРС), по НАХД № 14072/2018 г., 114 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 166/09.03.2018г. издадено от Директора на ОДБХ – С. град, с което на лицето е било наложено административно наказание - глоба в размер на 1000 лева, на основание на основание чл.44, ал.1 от Закона за храните.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение.Твърди се, че описанието на нарушението в НП е неясно и противоречиво.Иска се отмяна на решението на СРС и отмяна на НП.В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касация – Директора на ОДБХ – С. град,чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата, твърди, че решението е правилно и законосъобразно и моли същото да бъде оставено в сила.Претендира разноски по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София - град, XVI касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на

касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 06.02.2018г. при извършена проверка от комисия в състав от двама инспектори в „Контрол храни“ при ОДБХ – С. град, на място в обект – хипермаркет К., стопанисван от [фирма] с ЕИК[ЕИК], намиращ се в [населено място], СО-район Искър, [улица], било установено, че в хладилна витрина в търговската зала на магазина са изложени и се предлагат храни с изтекъл срок на годност: луканка тракийска с марка Стария месар с маркировка най-добър до 03.02.2018г.; луканка за малки и големи с маркировка най-добър до 03.02.2018г.; говежда луканка с маркировка най-добър до 03.02.2018г., описани подробно в Констативен протокол № 0024468/06.02.2018г. Констатирано е че нарушението е извършено от Й. К. К., изпълняващ длъжността супервайзър, магазин/ръководител сектор в [фирма], който допуснал в търговския обект предлагането на храни негодни за консумация от хората, с което е нарушил разпоредбата на чл.20, ал.1, т.3 от Закона на храните.

За така констатираното нарушение бил съставен АУАН № 2001376 от 07.02.2018г. от П. Й. Й. – О. на длъжност „инспектор“ в „Контрол храни“ при ОДБХ – С. град. Актът е съставен в присъствието на двама свидетели и е бил връчен на Й. К.. Въз основа на горепосочения акт е издадено обжалваното наказателно постановление, като наказващият орган е възприел фактическите констатации от АУАН и е наложил на Й. К. административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева, на основание чл.44, ал.1 и чл. 49, ал.2 от Закона за храните за нарушение на чл. 20, ал.1 от Закона на храните.

Тази фактическа обстановка СРС, 114 състав, приел за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приложени към преписката, и събраните в хода на съдебното следствие гласни такива. За да потвърди наказателното постановление СРС е приел, че същото е издадено от компетентен орган, съдържа всички законово изискуеми реквизити. При издаването му не били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Прието е, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на лицето за извършеното нарушение, като не е допуснато нарушение на материалния закон.

Така постановеното решение е правилно.

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Правилни са изводите на въззивният съд за липса на процесуални нарушения при издаването на АУАН и НП, в същите се съдържат изискуемите реквизити, като нарушението е подробно описано, посочена е дата и място на извършването му. С оглед на горното неоснователни са възраженията на касатора в тази насока.

Приложената от административнонаказващия орган норма на чл.20, ал.1, т.3 от ЗХ забранява пускането на пазара на храна, която е негодна за консумация от хората. Според легалното определение, посочено в § 1, т.53 ДР на ЗХ "Пускане на пазара" е

притежание с цел продажба, включително предлагането за продажба, или всяка друга форма на прехвърляне, независимо дали срещу заплащане или не, както и самата продажба, дистрибуция и другите форми на прехвърляне на храните. Негодна храна за консумация от човека, съгласно §1 т.34 от ДР на ЗХ е храна, която е неподходяща за употреба според нейното предназначение вследствие на замърсяване, микробиологични промени, развала, изтекъл срок на трайност или нарушена цялост на опаковката.

Безспорно от събраните по делото доказателства се установява, че вмененото на лицето административно нарушение по чл.20, ал.1, т.2 и т.3 от ЗХ е извършено и установено при направената на 06.02.2018 г. проверка от служители на ОДБХ-С.-град. Описаните в НП храни са били с изтекъл срок на годност. Срокът на годност е изтекъл, но въпреки това са били изложени в търговската зала на обекта.

Систематичното място на чл.20 от Закона за храните е в глава четвърта от същия, наименувана „Производство и търговия с храни“. Легалното определение на понятието търговия се съдържа в §1, т.60 от ДР на ЗХ. Това е процес на внос, износ, съхранение, транспорт, продажба и представяне за продажба на храни, предлагане на храни в места за обществено хранене, както и предоставяне на потребителите на безплатни мостри от храни. Понятието "търговия" по смисъла на ЗХ очевидно е в по-широк смисъл от този, приет в ЗЗД и ТЗ. Понятието „търговец на храни“ е дефинирано в §1, т.61 от Закона за храните като всяко физическо и юридическо лице, което се занимава с търговия с храни по смисъла на §1, т.60 от ЗХ. В конкретния казус е безспорно доказано, че търговията с храни в обекта се е извършвала от Й. К. К., изпълняващ длъжността супервайзър, магазин/ръководител сектор в К. България Е. енд КО СД, следователно и правилно е определен субектът на нарушението. С извършеното съхраняване в хладилни съоръжения на храни с изтекъл срок на годност дружеството извършва на практика "пускане на пазара", като се има предвид, че това понятие има своята легална дефиниция в разпоредбата на §1, т.53 от ДР на ЗХ и включва и "притежание с цел продажба", каквото е било установено на мястото на проверката. Доколкото негодните за консумация храни, както бе посочено по-горе, са се съхранявали в търговски обект и са били подредени в хладилните съоръжения в обекта заедно с годна за консумация за храна, безспорен се явява изводът, че се касае за търговия с негодни за консумация храни /такива с изтекъл срок на годност / по смисъла на понятието „търговия“ посочен в §1, т.60 от ДР на ЗХ. Видно от описаното в АУАН и НП и съгласно посочената т.60 от §1 на ДР на ЗХ нарушителят е извършвал търговия, изразяваща се в съхранение на храни с изтекъл срок на годност, предназначени за приготвяне на храна или за директна консумация от краен потребител.

Доколкото направените от Софийски районен съд изводи съответстват на фактическата обстановка и не са налице основанията на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, то съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила.

При този изход на спора основателно се явява искането на ответната страна за присъждане на разноски по делото. на основание чл.63, ал.3 от ЗАНН на ответника се дължат разноски в размер на 300.00 лв., съгласно представен списък на разноските по чл.80 от ГПК.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд

– София-град, XVI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № / без номер/ от 14.08.2019г., постановено по НАХД № 14072/2018 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 114 състав.

ОСЪЖДА Й. К. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, да заплати по сметката на О. дирекция по безопасност на храните – С. град сумата в размер на 300.00 / триста/ лева, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.